HERRERA SE DESTĂINUIE...

Cu numai un an în urmă, figura lui HELENIO HERRERA domina fotbalul mondial, de o manieră spectaculoasă, aproape fără precedent.

Azi, medalia își prezintă și reversul. Celebrul H.H., cu puțin timp în urmă „regele neîncoronat" al fotbalului mondial, luptă azi pe la mijlocul clasamentului italian. Echipa lui, Internazionale Milano, care realizase o performanță rar întîlnită, deținînd postul de lider al clasamentului peninsular timp de 61 de etape consecutiv (în decursul a două campionate), are azi emoții pentru fiecare meci, acasă sau în deplasare, a intrat în grămada echipelor cenușii.

Se prăbușește un idol? se întreabă „tifosii", gîndindu-se la Herrera...

Se prăbușește un edificiu măreț? se întreabă opinia publică fotbalistică mondială, gîndindu-se la Inter.

Aceste întrebări l-au determinat pe cunoscutul ziarist francez MAX URBINI să-i ia „magului" un interviu, publicat recent în „FOOTBALL MAGAZINE", din care reproducem cîteva fragmente.

ÎNTREBARE: **Ce diferență este între H.H. de ieri și cel de azi?**

Răspuns: Nici una. Sînt un orgolios și lupt mai departe, ca în prima zi a carierei mele. Pînă acum mă băteam în vîrf; mă bat acum — cu atît mai mult — în periferie. Gloria este fragilă și trecătoare. Trebuie să muncești fără încetare pentru a-ți păstra locul. În zilele mele de glorie, i-am lăsat mai curînd pe cei din jurul meu să prelungească beția succesului iar eu m-am retras într-o răceală interioară, lucidă. Îmi place victoria, o doresc și am, în continuare, o perpetuă dorință de cuceriri.

I.: Ce se spune în obișnuitul dvs. anturaj despre situația de azi?

R.: O mulțime de lucruri, care însă nici nu mă interesează, nici nu mă deranjează. Dacă opinia lor nu conta pentru mine în zilele de glorie ale lui Inter, de ce ar conta acum, de ce m-aș opri la niște sărmane critici sau la subînțelesuri jignitoare?... Pe un om nu-l definesc opiniile schimbătoare ale celor din jur ci bilanțul faptelor lui, lucrurile pe care le aruncă pe talgerul cîntarului.

I.: Atunci, putem face „bilanțul H.H." după șapte ani de viață italiană?

R.: E foarte simplu. Nu mi-e frică de cuvinte. Nimeni n-a făcut în Italia ce am făcut eu din octombrie 1960, cînd am intrat la „nerrazzurri". Inter era un nume, dar titlul de campioană îi scăpa mereu printre degete. **În 7 ani, am cucerit de 3 ori campionatul Italiei, de două ori „Cupa campionilor europeni" și de două ori „Cupa intercontinentală". În 1960, rețeta anuală a clubului era de 300 milioane de lire; actualmente trece de două miliarde. Inter schimbase 17 antrenori în 5 ani, pînă la venirea mea; iată că acum echipa e condusă, de 7 ani, de același om...**

I.: Se vorbește și despre mîndria dvs. de a fi schimbat ceva în fotbalul italian...

R.: Este, pentru mine, o mîndrie profesională, care, în ochii mei, contează dublu. Am spus-o și o repet: toți jucătorii, conducătorii și mai ales antrenorii îmi datorează ceva. Dacă azi au situații solide, dacă cîștigă bine, dacă publicul umple stadioanele, cred —

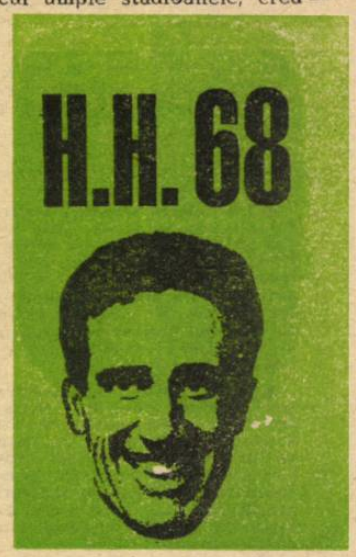

cinstit — că se află aici și numele meu. Nu mă laud; constat.

I.: Vorbiți-ne puțin despre ruptura tehnică a echipei.

R.: După 7 ani de eforturi dure, jucătorii mei erau „oameni făcuți". Își închipuiau că totul li se cuvine sau, mai exact vorbind, că pot forța victoria prin simpla virtute a tricourilor lor de campioni. Poți admite o cedare, chiar o cedare de cîteva luni. Dar nu se poate tolera resemnarea sau abandonul.

I.: Faceți, așadar, totul pentru a reda măiestria echipei care a fost denumită „cea mai frumoasă mașină de luptă" a tuturor timpurilor?

R.: Natural. După mine, punctul critic a fost depășit. Inter se va ridica la suprafață, după un examen de conștiință care era necesar.

I.: Au fost zvonuri despre un anumit „război rece" intern la Inter. S-a vorbit și despre „tabere" și că anumite vedete ale echipei doreau capul lui H.H.

R.: Dați-mi voie să surîd. Știu că se vorbește, că se scrie în ziare. Dar eu am nervi de oțel și știu să rămîn mereu senin. Sigur că Inter are probleme, ca orice echipă mare sau mică. Dar nimic n-a degenerat și pot să vă afirm că între mine și jucători există o perfectă înțelegere.

I.: S-a spus că Sandro Mazzola a făcut un fel de grevă din cauza transferării fratelui său Ferrucio, la Lecco.

R.: Pură invenție. În realitate, eu și Mazzola am decis, împreună, transferul fratelui său mai mic, pentru a se căli. Rămîne omul lui Inter și cînd va reveni va fi mai tare, va avea un rol preponderent. Cît despre ceilalți jucători, mă am bine cu toți. Ei știu cît îmi datorează și dacă nu-mi vor mărturisi vreodată o afecțiune, îmi vor păstra, în orice caz, recunoștința... stomacului!

I.: Aveți un exemplu foarte bun în Facchetti. El era un atlet splendid, dar nimeni nu-i acorda credit pe planul fotbalului. Sub mîna dvs. el a devenit ceea ce se știe... Dar să trecem la domeniul jocului. Ați vrut să schimbați ceva în maniera lui Inter?

R.: Am vrut, la începutul sezonului, să fac echipa să evolueze într-un sens pronunțat ofensiv. Am vrut, de exemplu, să redau celor două aripi sensul jocului lor, să-i zicem, natural. Dar șansa ne-a părăsit...

I.: Șansa? E un cuvînt neobișnuit în vocabularul lui H.H.! Are și „magul" nevoie de șansă?

R.: Reușita unui om, pe orice plan, o atribui muncii. Dar sînt în viață momente cînd ai nevoie și de o mică mînă de ajutor a destinului. La Inter, am cunoscut momente grele și accept să abordez un meci cu două-trei rezerve, dacă titularii îmi sînt indisponibili. Dar nu mă pot împăca cu situațiile avute cînd, în medie, în două treimi din meciurile jucate, am rămas în zece oameni din primele minute! Din acest motiv, politica de întinerire a lui Inter n-a dat efectele scontate.

I.: De ce vreți să dați un alt caracter jocului lui Inter?

R.: Pentru că în sport trebuie să mergi mereu înainte, să cauți metode noi. Inter a fost campioană a continentului printr-un stil de o rară eficacitate. Unii au criticat spunînd: **„Cu jucătorii de care dispune, H.H. putea să-și facă echipa să joace mai cu strălucire".** M-am opus întotdeauna acestei afirmații. **Lucrul capital într-un sport colectiv este să permiți oamenilor să scoată randament maxim în cadrul unui plan de joc dat.** Eu am reușit acest lucru cu fiecare jucător pe care l-am avut. Sînt convins că Suarez, Corso, Facchetti, Mazzola — pentru a nu cita decît cîțiva — „au spart plafonul" tocmai pentru că au jucat de o anumită manieră... Dar cum nimic nu e definitiv, în anul trecut mi-am axat „recrutările" în pauza între sezoane, pe o nouă idee, care să-i surprindă pe rivalii ce ne cunoșteau jocul de la A la Z. Din păcate, o cascadă de lovituri dure a stopat această evoluție. A trebuit deci să renunț, prea devreme, la evoluția nouă pe care o pregăteam, pentru a îmbrăca o metodă adecvată situației de moment și a stopa hemoragia.

Apărarea lui Manchester a făcut minuni: 0-1 cu Gornik și... calificarea

● Peste 100.000 spectatori prezenți la joc ● Ninsoare abundentă ● 3.000 de oameni au curățat terenul ● Cel mai bun de pe teren portarul Stepney

CHORZOW, 13 (prin telefon). Rar mi-a fost dat să urmăresc un meci în ambianța celui încheiat acum cîteva minute aici, la Chorzow. Uriașul stadion era arhiplin. Cifra riguros exactă a biletelor vîndute: 101.314, record absolut pentru întreaga Polonie, la un meci de fotbal. *De trei zile ninge fără întrerupere și mulți se întrebau dacă partida Gornik Zabrze — Manchester United, returul jocului încheiat cu 2—0 în favoarea campioanei engleze din „C.C.E.", se va desfășura.*

Dar, la ora 15, cînd cu adevărat cei mai pasionați susținători ai lui Gornik au pătruns pe stadion au găsit 3.000 de oameni care curățau terenul de cantitatea imensă de zăpadă căzută în ultimele ore. *La ora 17.45, cu 15 minute înainte de ora oficială de începere a meciului, italianul Lo Bello — arbitrul întîlnirii — a verificat starea acestui veritabil... gazon alb, găsindu-l regulamentar. Și-apoi, într-un vacarm infernal, produs de zeci și zeci de sirene, în vreme ce petarde multicolore se spărgeau în văzduh, și-au făcut apariția pe teren cele două echipe în formațiile următoare:*

MANCHESTER U.: Stepney — Dunnie, Burns, Crerand — Sadler, Stiles — Fitzpatrick, Kidd, B. Charlton, Best, Herd.

GORNIK: Kostka — Kuhta, Osliszlo, Florenski, Latocha — Olej, Wilcek, Deja — Musialek, Lubanski, Lentner.

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

Meciul a însemnat din primul și pînă în ultimul minut un asalt al echipei poloneze asupra porții apărată excepțional de Stepney care a făcut aici — cum remarca Bobby Charlton — partida reușită de vizaviul său, Kostka, la Manchester. Dar apărarea l-a ajutat cu succes pe ultimul ei component să nu primească decît un singur gol, minimul rezultat care a adus calificarea oamenilor lui Matt Busby. Singurul gol s-a datorat unicului moment în care defensiva campioanei Angliei n-a acordat atenție regrupării în fața propriei porți. După o lovitură liberă indirectă, ca urmare a ținerii peste limitele regulamentare a mingii de către portarul Stepney, mingea a fost degajată lung de Kidd. Apărarea poloneză a interceptat mingea, prin Kuhta, care a inițiat un contraatac. El l-a găsit pe Lentner, cu o deschidere pe zeci de metri lungime, și acesta a folosit libertatea de manevră de care dispunea: l-a driblat scurt pe Fitzpatrick, singurul adversar în fața lui, în afara portarului Stepney, și, de la 7 m., a trimis balonul în plasă.

Încurajați frenetic de spectatori și de gol, jucătorii de la Gornik au înmulțit atacurile lor asupra porții lui Manchester dar calmul, precizia în deposedare, arta, o veritabilă artă a dublajului, de care au făcut dovadă fotbaliștii englezi, le-au anihilat toate tentativele. La sfîrșit o scenă cu care te mai întîlnești în asemenea întreceri disputate în două manșe: cei care se felicitau și nu mai puteau de bucurie erau... învinșii din acest meci, cei de la Manchester, care au ajuns astă seară în semifinalele „Cupei campionilor europeni", prin acest 0—1.

Mircea TUDORAN

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 11 din 17 martie 1968:

1. A.S.A. Tg. M. — Steaua	X
2. Steagul roșu — F. C. Argeș	2
3. „U" Craiova — Dinamo Buc.	1
4. Petrolul — Farul	1
5. Dinamo Bacău — „U" Cluj	1
6. Flacăra — Poiana	1
7. C.F.R. Timiș — Vagonul	1
8. Brescia — Atalanta	X
9. Fiorentina — Juventus	X
10. Napoli — Bologna	X
11. Roma — Varese	1
12. Spal — Inter	2
13. Torino — Mantova	1

ULTIMELE ȘTIRI DIN BRAZILIA

● Se renunță la „Cupa liberatorilor"?

Palmeiras, reprezentanta Braziliei în „Cupa liberatorilor", nume sub care este cunoscută „Cupa campionilor Americii de Sud", nu este deloc mulțumită de prezența sa în această întrecere. Nu pentru că nu ar fi obținut rezultate — a ajuns doar în semifinale — ci din pricina deficitului financiar. La ora actuală, acest deficit se cifrează la 60 milioane cruzeiros (aproximativ 20.000 dolari). Acest gen de competiție interesează tot mai puțin spectatorul brazilian. La un meci al lui Palmeiras cu Galicia (Venezuela), tribunele au fost literalmente goale. Aceeași situație o au și echipele argentiniene și uruguayene, așa că nu ar fi exclus ca această competiție, să fie abandonată și astfel să dispară și „Cupa intercontinentală", întîlnirile cu campioanele Europei.

● Belini s-a retras, Djalma Santos a reapărut

Fostul căpitan al echipei Braziliei la C.M. 1958, Belini, s-a retras oficial din activitatea competițională. Duminica trecută el a fost sărbătorit de clubul său, Sao Paulo, în meciul cu Para; Belini a făcut turul de onoare al stadionului, și — așa cum cere tradiția fotbalului brazilian — la sfîrșitul întîlnirii și-a descălțat bocancii, lăsîndu-i la punctul care marchează centrul terenului. Belini va trece ca director tehnic al clubului Parana.

În schimb Djalma Santos, care își anunțase retragerea, a revenit asupra deciziei sale, înainte ca meciul oficial de adio să aibă loc. Solicitat de clubul său, Palmeiras, bătrînul internațional a făcut o serie de partide — în campionat și în „Cupa campionilor Americii de Sud" — excepționale!

A CARLOS BARRA
Sao Paulo

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● Denis Law pierdut pentru fotbal? Accidentul suferit de celebrul jucător al lui Manchester United, scoțianul Denis Law, în etapa de campionat, care părea foarte ușor, este în realitate deosebit de grav. Directorul clinicii din Manchester a declarat că este posibil ca Law să fie definitiv pierdut pentru fotbal.

● Munoz nu glumește... Pentru că a întîrziat 5 minute la un antrenament, tînărul portar al Real Madridului, Junquera, a fost scos din echipă de către antrenorul Munoz la meciul de campionat, riscă să nu joace nici returul cu Sparta Praga în C.C.E., iar amenda... prescrisă echivalează cu 50% din totalul primelor încasate în luna februarie.

● Metoda Eusebio. Spre a scăpa de asaltul admiratorilor, care îl asfixiază cu cereri de autografe, Eusebio folosește metoda următoare care a dat roade excelente: la apariția pe aeroport, în holul hotelurilor, la descinderea din autobuz, lansează în aer un pachet cu sute de fotografii ale lui, purtînd semnătura tipărită. Mulțimea admiratorilor pornește la vînătoarea de fotografii, timp în care mozambicanul poate dispare.

● Reconstituirea unei triplete celebre: Milutinovici — Sekularaț — Kostici. În cursa pentru salvare de la retrogradare, OFK Beograd, va recurge — după toate probabilitățile — la o tripletă de veterani ai fotbalului iugoslav: Milutinovici (35 ani) — care este și antrenorul echipei — Sekularaț (36 ani), Kostici (37 ani). Și nu se știe dacă acești incomparabili tehnicieni nu vor reuși imposibilul!

● O NOUĂ ANCHETĂ ÎN LEGĂTURĂ CU CATASTROFA MANCHESTER UNITED. Cititorii noștri își mai amintesc, desigur, de catastrofa aeriană din 1958, în apropiere de München, soldată cu moartea a 23 de persoane. Presa britanică anunță că premierul Wilson a ordonat o nouă anchetă pentru elucidarea cauzelor acestui groaznic accident care a îndoliat lumea fotbalului. Scopul principal al acestei noi anchete este de a se stabili dacă pilotul avionului, căpitanul James Thain (care s-a salvat) a fost vinovat de acest dezastru. O anchetă a autorităților vest-germane a învinuit pilotul, care n-ar fi controlat starea aparatului înainte de decolare. Thain a declarat, dimpotrivă, că prăbușirea avionului — care a avut loc imediat după decolare — a fost determinată de starea proastă a pistei.

● GOLUL CARE... UCIDE! Este primul din cele trei înscrise de Amancio pentru Real Madrid în meciul cu Sparta Praga (returul la 20 martie la Praga). Sufocat de emoție că pînă atunci echipa sa nu reușise să deschidă scorul, unul din cei mai fideli „socios" ai madrilenilor, un inginer de 65 de ani, Jaime Marichalar Bruguera, s-a prăbușit în tribuna de onoare în momentul în care Amancio a marcat și, cîteva minute mai tîrziu, a sucombat la infirmeria stadionului în urma unei sincope!

● CAMPIONAT PRIMĂVARA—TOAMNA ÎN FRANȚA? În prezent, se discută în cercurile oficiale, iar multe cluburi se declară pentru trecerea la un campionat desfășurat din primăvară pînă toamna, formulă care se consideră că ar mări interesul pentru jocuri și ar asigura condiții de timp mai bune.

Redacția și administrația: bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25